

Det ærede Medlem mente, at Landbruget indtog en Særstilling i den heromhandlede Henseende. I en vis Forstand kan han have Ret heri, forsaavidt som Forholdet vistnok er ret ualmindeligt, selv om der formentlig findes Eksempler paa noget lignende ogsaa overfor andre Erhverv; jeg har imidlertid ingen Eksempler ved Haanden. Maaske er den Ordning, som gennemføres i stor Udstrækning for Landbrugets Vedkommende, nok noget ualmindeligt; at Staten giver Tilskud paa Betingelse af, at den paagældende Forening giver lige saa meget selv. Men som det ærede Medlem Hr. Pinstrup vil ogsaa jeg sige, at det er min personlige Overbevisning, en Overbevisning, jeg har erhvervet mig gennem Arbejde netop i disse Foreninger, at den bedste Garanti, Staten kan faa for, at dens Penge ikke gives ud til Unytte eller til noget, som er forældet, som en Gang var nyttigt, men ikke er det mere, er, at der kræves, at de smaa, i Regelen fattige Foreninger skal give lige saa meget selv. Man kan være vis paa, at de vedbliver ikke dermed, hvis de kommer til den Opfattelse, at det intet betyder. Man kan være vis paa, at Statens Penge faar den bedst mulige Anvendelse netop ved, at der knyttes den sunde Betingelse til Tilskuddet, at Foreningen skal give lige saa meget selv.

Hvor denne Betingelse er knyttet til Tilskuddet, har Staten selvfølgelig Adgang og Ret til at forlange, at de vedkommende skal dokumentere, at de har anvendt lige saa mange Penge selv, fordi det altsaa er en Betingelse for, at Bevillingen ydes. Deraf kommer det, at vor Ret til at kræve Regnskab er en noget anden her, end hvor Staten giver Tilskud, uden at denne Betingelse er knyttet dertil. Jeg har selv saadanne Bevillinger at administrere under Ministeriet. Der har været bevilget 25 000 Kr., saa vidt jeg husker, til Gedeavlens Fremme; det er et Tilskud, som er givet, uden at der skal anvendes lige saa meget fra Gedeavlernes Side, og der vil man selvfølgelig kræve Regnskab for at se, hvad Pengene er anvendt til. Landbrugslotteriets Overskud gives ogsaa til Landbrugets Fremme, uden at en saadan Betingelse er knyttet dertil, og her vil det ligeledes være rigtigt, at Staten sikrer sig, at Pengene anvendes til nyttige Formaal. Det har knebet med at faa disse Regnskaber ind, men jeg haaber, det maa lykkes at dokumentere, at Lotteriets Overskud virkelig anvendes saaledes, som det er Hensigten: til det mindre Landbrugs Fremme.

Til Slutning vil jeg overfor det ærede Medlem, som alvorligt formanede mig til nu at lægge Spareteorierne til Side, da jeg ikke vilde anvende dem indenfor Landbruget, sige, at jeg tror ikke, Tidspunktet er inde til, at man skal opfordre hinanden til at lægge Spareteorierne til Side; maaske var Tidspunktet mere egnet til, at vi anmodede hinanden om at praktisere dem lidt kraftigere. Det ærede Medlem kan være vis paa, at saa langt som min Indflydelse rækker, skal der ikke blive sparet paa at bringe disse Spareteorier i Anvendelse ogsaa indenfor Landbruget. Hvis det ærede Medlem skulde have faaet den Opfattelse, at man indenfor Landbruget ikke kender til at spænde Livremmen ind, vil jeg anmode ham om at se efter, hvad der foregaar paa Landet i Øjeblikket. Hvis det ærede Medlem vil gaa fra Hjem til Hjem — ikke blot fra Husmandsbrug til Husmandsbrug, han kan gaa fra Gaardmandsbrug til Gaardmandsbrug, og han kan saamænd ogsaa gaa fra den ene Godsejer til den anden —, vil han se, at er der noget, som man i dette Øjeblik er optaget af, er det dette: at spænde Livremmen ind, ikke af Lyst og Tilbøjelighed, men fordi det er blevet en jernhaard Nødvendighed, noget, som ingen kan undslaa sig for.

L. Rasmussen: Jeg forstaar af den højtærede Ministers Udtalelser, at han finder det ganske rimeligt, at man, naar der, som jeg nævnte, af en Sparekasse eller en Kommune ydes et Bidrag til en Ærespræmie, opfører det som eget Bidrag og faar et tilsvarende Statstilskud. Man naar da til det mærkelige Forhold, at naar en Forening i Forvejen har besluttet, hvor meget den vil ofre til Præmier og dergennem ogsaa, hvor meget man skal have fra Staten, kan en Kommune bevirke Statsbidraget forhøjet ved at yde et yderligere Tilskud. Det er muligt, at den højtærede Landbrugsminister mener, det er god Økonomi og fuldkommen forsvarligt overfor Staten, at en Kommune ved at yde 150 Kr. til en Præmie kan opnaa Statstilskuddet til det paagældende Dyrskue forhøjet med yderligere 150 Kr., skønt det oprindelig ikke var Forudsætningen. Men vil den højtærede Minister ikke give mig Ret i, at der er Grund til at faa dette Forhold undersøgt og gennem Regnskaber faa at vide, om det forholder sig paa den Maade? Det er egentlig Udgangspunktet for, hvad der skete i Finansudvalget, da vi tog fat paa dette Spørgsmaal. Den højtærede Minister siger, at der er Foreninger, der faar Tilskud paa den Be-